

Bratislav Ljubišić

TADIJA JANIČIĆ

Galerija Podrum, 7– 20. decembar 2005.

Krajem prošlog veka u modi je bilo citiranje, oponašanje i davanje novog značaja i smisla nečemu davno postojećem. Zvalo se to postmoderna i bila je neka dopuna poznatoj izreci Gastona Bašelara da je moderna u stvari most koji spaja prošlo sa sadašnjim. Oživljavanje je ustvari neka vrsta polemike. Postmoderna je pomalo potsećala na princip "uosećavanja" koje je inaugurisao Foringer. Ličilo je to i na poznatu mudrost drevne Kine po kojoj je kopista vredniji od autentičnog tvorca jer mu je ušao, što bi se reklo u žargonu, "pod kožu". Slikar je metodom citata dozvoljavao sebi slobodu da osavremenjuje savremeno i da se tako pridruži brojnim pobornicima

kojima tuđe ideje uopšte ne smetaju. Svakako da su za to krivi filozofi koji su poput Gadamera, tvrdili da je u silesiji simbola dozvoljeno izabrati bilo koji. Slobodni izbor je dopunjavao tzv. umetničku nadgradju, realnost se udaljavala po principu ogledalo–ogledalo–ogledalo.

Kao i sve novo i ovu vrstu duhovne igre i razbibrige prihvatili su najpre mladi. Njima je odgovaralo što su odmah na tapetu preciznih hroničara koji uvek znaju početak i pratvorca. Međutim, pokazalo se da je to osiromašavanje jedne umetnosti i da se time ne postiže ništa određeno u smislu da je jedan pojam širi kao u verbalnim iskazima i označenjima. Citati su polako potisnuti i došlo se do onog u se i u svoje kljuse. Ovaj uvod je potreban da bi se shvatilo kuda se i kako zaputio mladi Tadija Janičić, stvaralac iz Novog Sada, na poslediplomskim studijama. Kod njega se lako uočava uticaj dečijeg crteža i njegove estetike, prisustvo poetike Bojana Bema i Gorana

Gvardijola. Mladi umetnik se smelo upustio u obračun sa lascivnim temama kao što je ilustracija seksa, blizak karikaturalnosti, pri čemu nalazi zanimljiva rešenja ne samo crtački već i koloristički. Izložba ima određenu duhovitost, dela koja su prikazana mogu da se dopadnu jer ne obavezuju na preozbiljno estetsko analiziranje. Iako je slika pre svega ravna površina u kojoj se znacima i ustaljenim principima događa

meta stvarnost koja ima jezik i traži od od posmatrača upotrebu vaspitane imaginacije, nije zabranjeno biti originalan i dati nešto svoje. Tek da bi se opravdalo ime-umetnik. Tadija Janičić je rođen u Nikšiću, 1980. godine. Akademiju umetnosti-smer slikarstvo, završio je u klasi profesora Milana Blanuše. Sada je na poslediplomskim studijama kod istog profesora.